

[Qvist Jørgensen]

løse de mange opgaver, som ministeren så generøst overlader dem.

I øvrigt er jeg enig i, at vi i dag diskuterer et tema, hvor det pr. tradition og i kraft af de erfaringer, der er gjort gennem tiden, undtagelsesvis er rimeligt at tale om privatisering som et supplement til den styrkede offentlige indsats, der gerne skulle blive et af resultaterne af denne debat.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg synes, at debatten her i dag klart har understreget betydningen af, at vi får en mere principiel diskussion om alkoholpolitikken, selv om det, som nogle ordførere har været inde på det, naturligvis er et emne, som ikke er let at tage håndfast på. Jeg forstår for så vidt godt den tidligere indenrigsminister hr. Egon Jensens udtalelse i 1977, da vi sidst havde en alkoholdebat.

Debatten her i dag har klart igen afsløret, at vi kommer hele kompasset rundt, og derfor er det mig naturligvis umuligt at komme ind på alle de områder, som er nævnt af ordførerne, og jeg vil holde mig til de mere principielle ting. Jeg synes, det har været meget nyttigt at få disse forskellige meldinger helt ned i de mindste detaljer, og det må naturligvis indgå i den videre tilrettelæggelse af alkoholpolitikken, hvor socialministeren, som det meget rigtigt er påpeget, nok har mulighed for at formulere nogle holdninger og standpunkter, men hvor meget af arbejdet i virkeligheden er overladt til amter og kommuner.

Hvis man tager udgangspunkt i nogle af de noget kritiske bemærkninger, der har været til redegørelsen fra enkelte ordførere, bl.a. om, at der er tale om manglende forbindelse mellem holdninger og synspunkter og så de økonomiske midler, der er stillet til rådighed, og at der ikke kommer til at ske tilstrækkeligt, så vil jeg godt sige, når jeg sammenligner med udviklingen siden 1977, da man sidst havde en alkoholdebat, at jeg synes egentlig, at der i redegørelsen er lagt op til mange gode ideer og inspirationskilder til de ansvarlige led i det danske samfund. Jeg vurderer igen udviklingen, som den har fundet sted fra 1977 til 1984, hvor der fortrinsvis har været tale om, at socialdemokratiet har haft regeringsmagten, og jeg må sige, at jeg opfatter det ikke sådan, at der er flyttet hegnspele gennem de 7 år; det gør jeg fak-

tisk ikke. Jeg erkender, som hr. Tinning meget rigtigt beskriver det, at der er tale om et idékatalog, anderledes kan det ikke være i forhold til amter og kommuner, men jeg synes også, at der er tale om et spændende idékatalog, som giver mulighed for at komme videre på dette område.

Der har været en vis kritik af, at der i redegørelsen ikke findes tilstrækkelig statistik over alkoholforbrugets udvikling. Jeg erkender, at det er meget sparsomt, hvad der er anført, og det er med velberåd hu, for jeg mener ikke, at det tjener et så kolossalt stort formål under en sådan debat at fremhæve den statistiske udvikling på dette område. Det mener jeg faktisk ikke. Det har flere ordførere været inde på, efter at de har kritiseret, at statistikken ikke var til stede, ved bl.a. at erkende, at det stigende alkoholforbrug også har noget med stigende velstand at gøre, og at det ikke behøver at være foruroligende i sig selv, at alkoholforbruget er stigende målt i forbrug pr. indbygger.

Det, det selvfølgelig drejer sig om, er: hvor stort er misbruget? Det, det også drejer sig om, er naturligvis: kan man på en eller anden måde inspirere til, at et stort forbrug ikke ender i et misbrug? Det, der igen er vigtigt her, er: hvad er egentlig årsagen til, at det kan ende i et misbrug? Jeg er meget enig i hr. Arne Bjerregaards mange betragtninger om selve den måde, samfundet har udviklet sig på.

Når jeg har bedt socialforskningsinstituttet om at påbegynde et forskningsarbejde til belysning af folks alkoholvaner og årsagerne til alkoholforbrug og -misbrug, så er det naturligvis, fordi jeg føler, at vi ikke ved tilstrækkeligt om disse ting. Vi kan opstille statistikker over forbrugets udvikling pr. indbygger, vi kan også påpege, at der er et voksende forbrug blandt unge og blandt kvinder, som det er nævnt i redegørelsen, men vi ved efter min opfattelse ikke ret meget om, hvad de dybereliggende årsager er.

Selv om det kan synes let i en redegørelse at påpege, at nu har man sat et forskningsarbejde i gang, så skal jeg da ikke skjule, at jeg betragter det som et af de vigtigste initiativer, der er taget i den korte tid, jeg har haft ansvaret på dette område. Det er ikke tilfældigt, at der er sat dette undersøgelsesarbejde i gang. Det er for at nå frem til i de kommende år – det får vi jo ikke fra den ene dag